

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Nadejda Toma,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan, Iurie Diaconu și Victor Boico,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți Lisnic Elena, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 ianuarie 2022, în cauza penală în privința lui

Ruseanovschi Andrei Xxxx, născut la xxxx, xxxx.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond: 29.09.2021 – 19.11.2021;

Instanța de apel: 13.12.2021 – 25.01.2022;

Instanța de recurs: 07.04.2022 – 24.10.2022.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 19 noiembrie 2021, Ruseanovschi Andrei a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, și în baza acestei legi i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei s-a suspendat condiționat pentru o perioadă de probațiune de 1 an.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, inculpatul Ruseanovschi Andrei, la data de 29.08.2021, în jurul orelor 00:50, acționând cu vinovăție sub formă de intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, aflându-se în preajma blocului locativ amplasat pe str. Suceava nr. 1, din mun. Bălți, care conform art. 131 Cod penal, se atribuie la loc public, din intenții huliganice, ignorând circumstanțele ce asigură o ambianță liniștită în societate, a încălcat grosolan ordinea publică, bazată pe respectarea normelor de drept și conviețuire socială, care asigură

securitatea publică și personală a cetățenilor, acționând cu intenție directă, s-a dezbrăcat în pielea goală, dezgolindu-și organele genitale, continuând să se plimbe în jurul blocurilor locative, fiind observat de către persoane terțe, acțiuni ce prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

Instanța de fond a reținut că, acțiunile inculpatului Ruseanovschi Andrei întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi: *huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul în Procuratura mun. Bălți Veaceslav Vacari, prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ruseanovschi Andrei să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal și în baza acestei legi, prin prisma art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

3.1. În motivarea cerințelor apelului a invocat faptul că, instanța de fond incorect a aplicat față de inculpatul Ruseanovschi Andrei prevederile art. 90 Cod penal, deoarece, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. Deci, inculpatul Ruseanovschi Andrei nu este la prima abatere de la lege și în ambele cazuri a săvârșit infracțiunile cu intenție directă, cu aplicarea violenței.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 ianuarie 2022, a fost admis apelul procurorului, din alte motive decât cele invocate, casată sentința și pronunțată o nouă o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

A fost încetat procesul penal în privința lui Ruseanovschi Andrei, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, în baza art. 2 al Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 30-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

4.1. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat că, verificând argumentele apelului în raport cu materialele cauzei și prevederile legii, ținând cont

de opiniile participanților la proces, a ajuns la concluzia că, apelul urmează a fi admis, din alte motive decât cele invocate, cu emiterea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Făcând o apreciere obiectivă a aspectelor de fapt și de drept ale cauzei prin prisma bazei probante administrate de către organul de urmărire penală, instanța de apel a ajuns la concluzia privind legalitatea sentinței adoptate în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Ruseanovschi Andrei în baza art. 287 alin. (1) Cod penal cu indicii de calificare - *huliganism*, adică *acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită*.

Totodată, instanța de apel a constatat pe cazul dat intervenirea circumstanțelor care condiționează încetarea procesului penal în privința inculpatului Ruseanovschi Andrei, în interesele căruia avocatul Cătălina Galușca a depus cerere privind aplicarea amnistiei. Din aceste considerente, instanța de apel a admis apelul declarat de procuror, din alte motive decât cele invocate, având în vedere că procesul penal în privința inculpatului urmează a fi încetat. În argumentarea acestei concluzii instanța de apel a menționat următoarele.

La data de 31 decembrie 2021 a intrat în vigoare Legea nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Potrivit sancțiunii art. 287 alin. (1) Cod penal, fapta incriminată inculpatului Ruseanovschi Andrei se pedepsește cu amendă în mărime de la 550 la 1050 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani, adică se încadrează în limita prevăzută de lege în vederea aplicării actului amnistiei. De asemenea, infracțiunea incriminată în baza art. 287 alin. (1) Cod penal nu se enumeră printre cele care potrivit art. 6 al Legii nr. 243 din 24.12.2021 sunt exceptate de la aplicarea amnistiei.

Astfel, instanța de apel a constatat că, circumstanțele cauzei deduse judecății îndeplinesc condițiile de aplicare a actului amnistiei în privința inculpatului Ruseanovschi Andrei în temeiul Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți Lisnic Elena, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În susținerea celor solicitate, recurentul invocă următoarele aspecte:

Aplicarea amnistiei față de inculpat nu constituie temei de reabilitare a persoanei, fapt care prezumă că inculpatul urmează a fi recunoscut vinovat de comiterea faptei imputate sau, ca excepție, a faptei prejudiciabile elementele căreia au fost identificate de către instanța de judecată.

Una din soluțiile, care poate fi adoptată la finalizarea examinării cauzei penale în cazul aplicării prevederilor Legii nr. 243, o reprezintă sentința de condamnare, acest fapt fiind expres prevăzut la art. 389 alin. (4) pct. 2) Cod de procedură penală - cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei conform art. 107 din Codul penal.

Însăși Legea nr. 243 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, prevede doar absolvirea de pedeapsă penală a inculpatului nu și respingerea pretențiilor materiale ale victimei față de inculpat, confiscarea sau distrugerea obiectelor infracțiunii.

Adoptând o soluție de încetare a procesului penal instanța de judecată nu poate determina și constata din punct de vedere juridic corespunderea exactă între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de către inculpat și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală, fapt ce contravine prevederilor art. 107 Cod penal, art. 285 alin. (2), art. 275 pct. 4) Cod de procedură penală și Legii nr. 243.

6. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, cu casarea totală a hotărârii instanței de apel, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Analizând conținutul recursului declarat, Colegiul penal lărgit consideră că procurorul invocă temeiurile pentru casare prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.*

În conformitate cu art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond.

Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Învederând norma enunțată mai sus, Colegiul penal lărgit remarcă, că apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control atât în fapt, cât și în drept numai la persoana care l-a declarat, la calitatea acesteia în proces și la persoana împotriva căreia este îndreptat de către jurisdicția de al doilea grad asupra hotărârii primei instanțe.

Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau contravențional au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Conform art. 417 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, *decizia instanței de apel trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței.*

Reieșind din dispoziția art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

Colegiul penal lărgit constată, că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea cauzei în apel, iar erorile admise nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs. Luând în considerație faptul că instanța de apel nu a înlăturat erorile primei instanțe, Colegiul întru expunerea concluziilor sale va purcede la verificarea deciziei în cumul cu sentința adoptată pe caz.

Precum se atestă din lucrările dosarului, în prezenta speță prima instanță l-a recunoscut vinovat și condamnat pe Ruseanovschi Andrei în baza art. 287 alin. (1) Cod penal.

La acest capitol Colegiul atestă faptul că, în partea descriptivă a sentinței de condamnare, la descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, prima instanță a menționat: ***Potrivit ordonanței de punere sub învinuire din 28.09.2021 și rechizitoriului, Andrei Ruseanovschi, la 29.08.2021, în jurul orelor 00:50, acționând cu vinovăție sub formă de intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor***

sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, aflându-se în preajma blocului locativ amplasat pe str. Suceava nr. 1, din mun. Bălți, care conform art. 131 Cod penal, se atribuie la loc public, din intenții huliganice, ignorând circumstanțele ce asigură o ambianță liniștită în societate, a încălcat grosolan ordinea publică, bazată pe respectarea normelor de drept și conviețuire socială, care asigură securitatea publică și personală a cetățenilor, acționând cu intenție directă, s-a dezbrăcat în pielea goală, dezgolindu-și organele genitale, continuând să se plimbe în jurul blocurilor locative, fiind observat de către persoane terțe, acțiuni ce prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obraznicie deosebită.

În acest context, Colegiul penal lărgit reține, că una din condițiile adoptării unei sentințe legale este corespunderea părții descriptive a ei cu circumstanțele constatate în ședința de judecată. La întocmirea ei, instanța trebuie să îndeplinească cerințele art. 394 Cod de procedură penală și să soluționeze toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală, în aceeași consecutivitate.

Astfel, Colegiul evidențiază că, prima instanță menționând fraza „**Potrivit ordonanței de punere sub învinuire din 28.09.2021 și rechizitoriului, Andrei Ruseanovschi...**” nu a respectat prevederile art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, ce indică expres: „Partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă: 1) *descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii;*” și în consecință sentința de condamnare nu conține descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, totodată inculpatul Ruseanovschi Andrei fiind condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

În continuare, judecând apelul, instanța de apel, în decizie, la descrierea faptei de către prima instanță, menționează: „**Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Ruseanovschi Andrei, la data de (...)**”. Ulterior, în partea descriptivă a deciziei, reține că „*Făcînd o apreciere obiectivă a aspectelor de fapt și de drept ale cauzei prin prisma bazei probante administrate de către organul de urmărire penală, Colegiul ajunge la concluzia privind legalitatea sentinței adoptate în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Ruseanovschi Andrei în baza art. 287 alin. (1) Cod penal cu indicii de calificare - huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obraznicie deosebită, în următoarele circumstanțe: Ruseanovschi Andrei, la data de (...)*”.

În acest context, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că, instanța de apel în mod eronat a reținut că „**prima instanță a constatat că, inculpatul Ruseanovschi Andrei la data de (...)**”, or de fapt prin sintagma reținută în sentința de condamnare „**Potrivit ordonanței de punere sub învinuire din 28.09.2021 și rechizitoriului, Andrei**

Ruseanovschi...”, prima instanță, de fapt, nu a constatat fapta pentru care acesta a fost condamnat.

Mai mult ca atât, reținând în partea descriptivă a deciziei legalitatea sentinței adoptate, instanța de apel repetă eroarea admisă de către prima instanță menționând la descrierea faptei „*în următoarele circumstanțe: Ruseanovschi Andrei, la data de (...)*”.

Astfel, în cazul când prima instanță nu a respectat prevederile art. 394 Cod de procedură penală privind întocmirea sentinței, însă în fapt probele au fost cercetate, instanța de apel, casând sentința din acest motiv, va continua prin rejudecarea cauzei aprecierea tuturor împrejurărilor și, respectând normele procedurale (art. 393-397 CPP), va pronunța o nouă hotărâre conform ordinii stabilite pentru prima instanță” (pct. 21 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție, din 12.12.2005, nr. 22, Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”

Or, potrivit prevederilor art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei. Însă, instanța de apel nu a corectat eroarea de drept privind modul de întocmire a sentinței, prin casarea sentinței din acest motiv, ignorând prevederile legale menționate mai sus.

Alt aspect ce necesită a fi nominalizat, este faptul că din materialele cauzei, Colegiul atestă faptul că, instanța de apel rejudecând prezenta cauză penală, prin decizie a admis, din alte motive decât cele invocate, apelul declarat de către procuror, a casat sentința și a pronunțat o nouă hotărâre prin care a dispus încetarea procesului penal în privința lui Ruseanovschi Andrei, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, în baza art. 2 al Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 30-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

În acest sens, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că, în corespundere cu art. 107 alin. (1) Cod penal, *amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei, fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei*. Potrivit art. 275 pct. 4) Cod de procedură penală, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care a intervenit amnistia. Conform art. 285 alin. (2) și (7) Cod de procedură penală, încetarea urmăririi penale are loc în cazurile de nereabilitare a persoanei, prevăzute la art. 275 pct. 4)–9) din prezentul cod.

Încetarea urmăririi penale și liberarea persoanei de răspundere penală nu pot avea loc contrar voinței acesteia. În acest caz, urmărirea penală continuă.

Potrivit art. 350 alin. (1) Cod de procedură penală, dacă în ședința preliminară s-au constatat temeiurile prevăzute în art. 332, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă. Conform art. 332 alin. (1) și (5) Cod de

procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 285 alin. (2), instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă. În cazul prevăzut la art. 275 pct. 4), încetarea procesului penal nu se admite fără acordul inculpatului. În acest caz, procedura continuă în mod obișnuit.

Potrivit art. 384 alin. (1), (3) și (4) Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (4) pct. 2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare se adoptă cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei conform art. 107 Cod penal.

Potrivit art. 394 alin. (1) pct. 1), 2) și 5), alin. (4) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă: descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului.

Conform art. 395 alin. (1) pct. 2) și 3) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală, categoria și mărimea pedepsei aplicate inculpatului. În caz dacă instanța îl găsește pe inculpat vinovat, dar îl liberează de pedeapsă pe baza prevederilor respective ale Codului penal, ea este obligată să menționeze aceasta în dispozitivul sentinței.

În corespundere cu art. 1 alin. (4) din Legea nr. 243 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, aplicarea amnistiei față de persoanele inculpate se decide de instanța de judecată, la faza de judecare a cauzei.

Art. 2 alin. (1) și (4) prescriu că, procesele penale în privința infracțiunilor săvârșite până la adoptarea prezentei legi, pentru care Codul penal nr. 985/2002 prevede drept pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, încetează la faza de judecare a cauzei, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege.

În privința persoanei care refuză încetarea procesului penal, conform alin. (1) din prezentul articol, instanța de judecată, la pronunțarea sentinței, poate hotărî încetarea procesului penal dacă, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată, inculpatul întrunește criteriile stabilite la art. 1 și nu cade sub incidența art. 6.

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, rejudecând cauza conform regulilor generale, potrivit descriptivului și dispozitivului deciziei contestate (pct. 4. din decizie), dispunând în dispozitiv „În baza art. 332 alin. (5) CPP, art. 107 alin. (1) CP, se încetează procesul penal în privința lui Ruseanovschi Andrei Vladimir pe art. 287 alin. (1) CP, în baza art. 2 al Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 30-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova”, nu a respectat procedura de aplicare a actului de amnistie prevăzută de normele Codului de procedură penală, enunțate supra.

Astfel, consecutivitatea prescripțiilor din art. 1 alin. (1), 7 alin. (1) – (8), 2 alin. (4), 275 pct. 4), 285 alin. (2) și (7), 350 alin. (1), 332 alin. (1) și (5), 384 alin. (1), (3) și (4), 389 alin. (1) și (4) pct. 2), 394 alin. (1) pct. 1), 2) și 5), 395 alin. (1) pct. 2) și 3) Cod de procedură penală, atestă clar și concludent că încetarea procesului penal în cazul amnistiei poate fi dispusă doar de instanța de fond, și doar la faza ședinței preliminare, când inculpatul consimte (art. 350 alin. (1), 332 alin. (1) Cod de procedură penală).

Ulterior însă, dat fiind că procedura continuă în mod obișnuit (art. 332 alin. (5) Cod de procedură penală), instanțele de fond și de apel (art. 413 alin. (1), art. 415 alin. (1) pct. 2), 419 Cod de procedură penală), hotărăsc asupra învinuirii înaintate inculpatului și aplicarea actului de amnistie doar prin adoptarea sentinței sau deciziei, de condamnare, când vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată, iar în dispozitiv - cu constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală, cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei (art. 384, 389 alin. (1) și (4) pct. 2), 394, 395 Cod de procedură penală).

În același timp, legiuitorul în prevederile art. 391 Cod de procedură penală (sentința de încetare a procesului penal), nu a statuat că, după ce procedura continuă în mod obișnuit și instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului, ea va adopta o sentință de încetare a procesului penal în cazul aplicării actului amnistiei, cât, de altfel, și a prescripției.

Or, aceste două cazuri de nereabilitare a persoanei, spre deosebire de celelalte situații similare, regăsite în art. 391 Cod de procedură penală, sunt soluționate, după faza ședinței preliminare (art. 332 alin. (5), 384 Cod de procedură penală), doar în cadrul adoptării unei sentințe sau deciziei (instanței de apel) de condamnare, în

virtutea esenței sale procedurale și a specificului de a hotărî asupra învinuirii formulate inculpatului în condițiile prescrise la art. 389, 394 alin. (1) și (2) și 395 Cod de procedură penală, spre deosebire de cele prevăzute în art. 394 alin. (4) și 396 Cod de procedură penală, adică cele proprii unei sentințe de încetare.

Mai mult, prevederile de drept enunțate nu sunt declarate neconstituționale și nici nu contravin reglementărilor internaționale, pentru a fi exceptate și omise, deci urmează a fi aplicate întocmai (art. 1 alin. (1), art. 7 alin. (1) – (8) Cod de procedură penală).

Lecturând decizia instanței de apel, Colegiul penal lărgit notează că instanța nu a verificat și apreciat probele administrate în respectiva cauză penală și nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelul de pe rol, inclusiv asupra celor reproduse la pct. 3. din prezenta decizie, cât și în felul și esența în care acestea au fost enunțate, în special în latura pedepsei penale.

Astfel, împrejurările enunțate relevă, în mod clar și evident, că instanța de apel nu a judecat apelul în conformitate cu rigorile prevăzute de lege, deoarece a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii și nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului ordinar, casării totale a deciziei și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe corespunzător și în strictă conformitate cu prevederile legii penale și procesual-penale asupra tuturor circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei și să țină seama de cele invocate în prezenta decizie și nemijlocit de motivele casării acesteia, să înlăture omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți Lisnic Elena, casează total decizia Colegiului penal al Curții de

Apel Bălți din 25 ianuarie 2022, în cauza penală în privința lui *Ruseanovschi Andrei Xxxxx*, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă căilor de atac și pronunțată integral la *01 decembrie 2022*.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Ion Guzun

Liliana Catan

Iurie Diaconu

Victor Boico